

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i GEMMA GROUP S.r.l. kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2019 r. — Homoki/Komisja

(Sprawa T-517/19)

(2019/C 328/71)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Andrea Homoki (Gyál, Hungria) (przedstawiciel: T. Hüttl, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o to, aby na podstawie art. 264 skonsolidowanych wersji Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (!) stwierdził nieważności decyzji nr OCM(2019) 7991 (olaf.c.4[2019] 8720) wydanej w dniu 4 kwietnia 2019 r. przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć (zwany dalej „OLAF”) w sprawie OF/2015/0034/B4, a także decyzji nr OCM(2019) 11506 (olaf.c.4[2019] 12610) wydanej w dniu 22 maja 2019 r. w tej samej sprawie, wskazując na podstawie art. 264 TFUE akapit drugi strony zaskarżonych decyzji, które mają na celu ochronę tożsamości informatorów i poufności wewnętrznej notatki OLAF, a także dokumenty robocze postępowania;
- obciążenie pozwanej kosztami strony skarżącej na podstawie art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej zaskarżonej decyzji OLAF odmówił skarżącej dostępu do sprawozdania OLAF z inwestycji w oświetlenie publiczne spółki Elios Innovatív Zrt. (sprawa OLAF nr OF/2015/0034/B4), podczas gdy w drugiej zaskarżonej decyzji oddalił wniosek o potwierdzenie złożony przez skarżącą.

Na poparcie skargi zmierzającej do stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na ochronie praw podstawowych.

- Zaznajomienie się z wnioskowanym dokumentem wpisuje się w prawo do swobodnego wyrażania opinii i dostępu do informacji, które przysługuje skarżącej na podstawie art. 11 Karty praw podstawowych. Zdaniem skarżącej, odmawiając ujawnienia wnioskowanego dokumentu, pozwana naruszyła kryterium praw podstawowych ustanowione przez Kartę praw podstawowych i nie uwzględniła praw podstawowych, a jedynie ograniczyła w nieproporcjonalny sposób prawo skarżącej do swobody wyrażania opinii i dostępu do informacji.

2. Zarzut drugi oparty na obaleniu ogólnego domniemania zakazu dostępu
 - Skarżąca uważa, że ogólne domniemanie zakazu dostępu w odniesieniu do dokumentów OLAF jest sprzeczne z prawem. Zdaniem skarżącej podstawowe prawo dostępu do dokumentów nie może być pozbawiane treści w taki sposób, że organ stosujący prawo wyłącza ogólną zasadę jawności dokumentów sporządzonych przez instytucje (w niniejszej sprawie OLAF) bez dokonania oceny treści wnioskowanych danych.
3. Zarzut trzeci oparty na zaskarżeniu obowiązku poufności
 - Skarżąca zarzuca OLAF odmowę pełnego dostępu do dokumentów w oparciu o obowiązek poufności. Jest nieproporcjonalne ograniczenie, które pozwala, aby na podstawie wspomnianego obowiązku, każdy dokument z dochodzenia OLAF był wykluczony z ujawnienia, albowiem pozbawione zostaje w ten sposób całkowicie treści prawo obywatel Unii do dostępu do dokumentów instytucji Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty oparty na prawie dostępu
 - Skarżąca twierdzi, że sprzeczne z ogólną zasadą jawności jest to, że organ stosujący prawo pozwala na dostęp jedynie do określonych dokumentów, jeżeli wnioskodawca wykaże nadrzędny wzgląd interesu publicznego wobec domniemania zakazu dostępu. Zdaniem skarżącej organ, który przetwarza dane powinien uzasadnić, że zachodzi wyjątek pozwalający na ograniczenie ujawnienia.
5. Zarzut piąty oparty na braku uzasadnienia w odniesieniu do zewnętrznego nacisku i ochrony procesu podejmowania decyzji
 - Skarżąca uważa, że jeżeli chodzi o prawo dostępu, pozwana nie dokonała indywidualnej oceny i nie uzasadniła co do istoty, jaka dokładnie informacja była konieczna dla procesu podejmowania decyzji.
6. Zarzut szósty oparty na braku uzasadnienia w odniesieniu do ochrony interesów handlowych
 - Skarżąca podnosi, że pozwana nie uzasadniła dlaczego zezwolenie na dostęp zagrażałoby interesom handlowym osób fizycznych lub prawnych. Hipotetyczne zagrożenie nie może bowiem pozbawiać treści podstawowego prawa do poznania i ujawnienia informacji leżących w interesie powszechnym, przysługującego wnioskującemu o udzielenie informacji.
7. Zarzut siódmy oparty na uzasadnieniu przekazania danych osobowych ze względu na wykazany interes publiczny
 - Skarżąca twierdzi, że argument pozwanej dotyczący ochrony danych osobowych jest sprzeczny z prawem, ponieważ świadczenie usługi publicznej i korzystanie z publicznych pieniędzy powoduje, że ochrona danych osobowych doznaje ograniczeń. Ponadto skarżąca zarzuca, że pozwana nie poinformowała jej o tym, że powinna była uzasadnić możliwość zapoznania się z danymi osobowymi ze względów interesu powszechnego.
8. Zarzut ósmy oparty na nadrzędnym względzie interesu publicznego w ujawnieniu wnioskowanych dokumentów
 - Skarżąca twierdzi, że istnieje nadrzędny interes publiczny w ujawnieniu wnioskowanego dokumentu. Skarżąca uzasadnia nadrzędny interes publiczny w tym, że organy węgierskie nie powinny czekać z przeprowadzeniem oceny co do istoty w związku z poważnymi nadużyciami stwierdzonymi przez OLAF. Zdaniem skarżącej jedynie ujawnienie może być skutecznym narzędziem w tym zakresie.

(¹) Dz.U. 2010, C 83, s. 1.
